

N:o 78.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 Maj 1874.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse angående skjutsväsendet.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 83 och Memorial N:o 94.)

S. A. K.

Vid innevarande riksmöte hafva åtskilliga framställningar blifvit gjorda, angående förändrad reglering af skjutsväsendet, och har i anledning deraf berörda ämne varit föremål för Riksdagens pröfning.

Skjutsningsbesvärets ordnande på sådan grund, att den resande komme att betala skjutsens fulla värde, vore onekligen i regeln riktigt, men tillämpningen af denna grundsats skulle otvifvelaktigt leda derhän, att skjutslegan å många orter komme att uppgå till så höga belopp, att samfärdseln derigenom skulle helt och hållet förhindras. Det allmännas intresse har derföre syntts bjuda, att fortfarande ett visst belopp bestämmes, utöfver hvilket skjutslegan ej må uppgå. Å andra sidan bör dock afseende fästas derå, att den betalning, som den skjutsande eger uppbära, må i någon mån motsvara skjutsens värde. Den lindring, som genom en förhöjning af legan skulle beredas de skjutsningsskyldige, har syntts Riksdagen vara så mycket mera berättigad, som den allmänna prisstegring, hvilken på senare tider egt rum, förorsakat, att de nu gällande legobeloppen i allmänhet väsentligt understiga hvad skjutsen under nuvarande förhållanden kan anses vara värd. En förhöjning af denna lega har således syntts vara af behovet påkallad. I enlighet med den under föregående riksdagar följda grundsats, att söka

mana till skjutsentreprenaders inrättande genom beredande af fördelar åt de stationer, der skjutsen på sådant sätt blifvit ordnad, har Riksdagen ansett endast legan för entreprenadskjuts böra höjas. De förhållanden, som förut föranledt skilnaden emellan legan för landt- och stadsskjuts, torde numera i väsendtlig mån hafva förändrats, helst med visshet torde kunna antagas, att i allmänhet landtskjutsen i de norra provinserna är för den skjutsningskyldige vida dyrare än stadsskjutsen på många ställen inom södra och mellersta Sverige. Ett bibehållande af nämnda skilnad har derföre syntes Riksdagen icke vara af omständigheterna påkalladt.

Då emellertid skjutslegans förhöjning endast kan komma till tillämpning i den mån, nya kontrakt om entreprenad komma att upprättas, har Riksdagen, på det de skjutsskyldige i de orter, der skjutsningstungan är mest tryckande, må redan för den närmaste framtiden beredas någon lindring, ansett det å sjetten hufvudtiteln uppförda anslag till lättnad i skjutsningsbesväret böra förhöjas.

Riksdagen får alltså i underdånighet anhålla, att, med bibehållande af nu gällande bestämmelser rörande legan för gästgifveri-, håll- och reservskjuts, der skjutsningsbestyret icke är stäldt på entreprenad, Eders Kongl. Maj:t täcktes förordna, att legan för entreprenadskjuts må, der den icke i följd af särskilda förhållanden är eller varder till högre belopp bestämd, utgöras med högst en krona 60 öre milen för hvarje häst; och har det å sjetten hufvudtiteln i nu gällande riksstat uppförda reservationsanslag "till lättnad i skjutsningstungan, der den genom entreprenad bestrides och är särdeles tryckande", blifvit från 125,000 R:dr till 175,000 kronor förhöjdt.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 20 Maj 1874.
